

عنوان مقاله:

تحلیل نقش آموزش عالی در روابط سیاسی ایران و اتحادیه ی اروپا با رویکرد برساخت گرایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست, دوره 6, شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مصطفی رشیدی - دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران، ایران

فتحعلی خانمحمدپور - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ایران

بهادر زارعی - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روابط دولت‌ها در گذشته بیش‌تر مبتنی بر ابزارهای نظامی و قدرت سخت بوده است. امروزه فرهنگ و قدرت نرم به عنوان یک شاخص مهم در توسعه روابط بین دولت‌ها نقش بازی می‌کند. دولت‌ها در عصر جدید به دنبال آند تا از ابزارهای متفاوت برای برقراری دیپلماسی کارا استفاده نمایند. امروزه کشوری از دیپلماسی موفق برخوردار است که با گسترش ابزارهای تعامل خود با دیگر کنش‌گران، به تعریف هویتی مناسبی در نزد دیگر دولت‌ها دست یابد. یکی از ابعاد جدید دیپلماسی، بهره‌گیری از ارتباطات دانشگاهی و به اصطلاح دیپلماسی آموزش عالی است، که مدنظر نگارندگان این پژوهش است. لذا در این مقاله سعی شده تا براساس رویکرد برساخت‌گرایی و توجه به اصولی مانند شناخت، تعامل و تاثیر آن بر بازتعریف هویت‌ها و منافع کنش‌گران در ارتباط با یک‌دیگر، به بررسی نقش آموزش عالی بر مناسبات سیاسی ایران و اتحادیه اروپا پرداخته شود. سوال اساسی این پژوهش عبارت است از: روابط دانشگاهی و دیپلماسی آموزش عالی چه تاثیری می‌تواند بر مناسبات سیاسی ایران و اتحادیه اروپا داشته باشد روش این مقاله به شیوه تحلیلی- توصیفی است.

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، مناسبات سیاسی، برساخت گرایی، ایران، اتحادیه ی اروپا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884972>

